

Titel: Fortegnelsen over Trykkefrihedens Skrifter II, stk. 21

Citation: "Fortegnelsen over Trykkefrihedens Skrifter II, stk. 21", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Fortegnelsen bind 2, Fortegnelse paa alle de Skrifter som siden Trykfriheden ere udkomne, stk. 1-30, anm. nr. 1-447, dækkende 14.09.71-13.09.72*, Kanneworff, 1772, s. 11. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-4_002-shoot-w4_002_021_p11_bZONE1560520/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Fortegnelsen bind 2, Fortegnelse paa alle de Skrifter som siden Trykfriheden ere udkomne, stk. 1-30, anm. nr. 1-447, dækkende 14.09.71-13.09.72

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

vore Læsere vel ikke om — En ordentlig og net
Tænkemaade, en lykkelig Gave til at udtrykke sig
fatteligt og dog ædelt, en ikke almindelig Lethed
i at behandle Sproget, ere Egenskaber, som alt
forhen karakteriserede Hr. Forfatteren, og frem-
løst her paa nye i fuld Glæde: Disse krasne
Streg, som hist og her udmærke en Mesters
Peniel, have i sær tildraget vor Opmærksomhed:
Vi ville give vore Læsere et Par Prover, S. 31.
„ Hans Fortjenester ere saa mangfoldige, at jeg
„ neppe kan røre ved de fleste. Den Grestotte,
„ han ikke havde faaet tilforn, burde have været
„ ham oprettet, da han havde ledsaget Landets
„ Fader, vores Syvende Christian, paa sine
„ vidløstige Reiser. Vi mindes alle, hvor
„ lykkeligen han førte Hans Majestæt
„ tilbage til os“. it. S. 36. „En meer uegen-
„ nyttig Mand, haver nok neppe levet. Den
„ Rigdom og de store Eyendomme, han havde
„ arvet efter sine Forsædre, fortæredes ved en
„ idelig og u-indskrænket Gaavmilhed. Og den
„ Iver, hvormed han arbeidede for det alminde-
„ lige Beste, kom ham til at glemme sit eget.
„ Hans Billie var aldeles opofret til Statens
„ sande Gavn; Og naar han seilede, og hvilket
„ Menneske feiler ikke? saa seilede han af idel
„ Godhed. — Regentere! I som behøve langt
„ meere Hielp end andre Mennesker til eders høje
„ Plig^t